

Oameni de timp înzăpezit

Gabriela

Oameni de timp înzăpezit

S-au îmbrăcat ochii în fulgi
și s-au nins cărările până peste copacii
ce stăteau de pază
la ușa cerului de gheață

văd alb
și nopțile mi-s albe
cu rădăcinile prinse de gândul indiferent
ce nu și-a găsit loc între nămeții
cenușii de timp

aș chema copilăria să facă un om de zăpadă
dar mă tem că zăpada-i prea grea
și și-ar scrânti visele
pe care prinzându-le între atele
ar durea a naibi de tare amintirea
unui leru-i ler

las iarna să curgă dar oare
când îți începi primăverile mai știi
că ai făcut vreodată
oameni de zăpadă?

sau crezi că te ninge pentru
prima oară?